

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 031083 19 U
Sarajevo, 02.06.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranka Brenjo, kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maida Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja KJKP „Gradski saobraćaj“ d.o.o. Sarajevo, ul. Srđana Aleksića 1, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-515-8/18 od 28.09.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, ul. Maršala Tita broj: 11a Sarajevo, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.06.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje tužene broj: JN2-01-07-1-515-8/18 od 28.09.2018. godine i predmet vraća tuženoj na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 100,00 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj: JN2-01-07-1-515-8/18 od 28.09.2018. godine, stavom 1. usvojena je žalba ponuđača „Tranturist“ d.d. Tuzla i poništen Zaključak broj: 04-14-24790-5717 od 23.08.2018.godine, kao i standardna tenderska dokumentacija u postupku javne nabavke roba putem pregovaračkog postupka uz objavljivanje obavještenja o nabavci „17 novih minibusu za javni gradski prevoz“- tenderska dokumentacija-prva,druga i treća faza, kao i obavijest o javnoj nabavci, broj: 257-3-1-128-3-146/18 objavljena na portalu javnih nabavki dana 24.07.2018.godine, ugovornog organa KJKP „Gradski saobraćaj“ d.o.o. Sarajevo. Stavom 2. osporenog rješenja zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 845,00 KM, djelimično se usvaja, i obavezuje se ugovorni organ da nadoknadi troškove u ukupnom iznosu od 280,80 KM u roku od 15 dana, dok se u

preostalom zahtjevanom iznosu zahtjev odbija kao neosnovan, dok je stavom 3. usvojen zahtjev tužitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7,500,00 KM.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje žalbenog postupka zbog pogrešne primjene materijalnog prava, povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe citira osporeno rješenje, te navodi da je tuženi u osporenom rješenju pogrešno označio ugovorni organ. Smatra da je tuženi prilikom donošenja osporenog rješenja izvršio povredu pravila postupka jer nije na ispravan način označio ugovorni organ, čime je po njegovom mišljenju onemogućio tuženog da blagovremeno pokrene upravni spor, a i samo rješenje ne sadrži osnovne elemente. Nadalje tužitelj ističe da je tuženi pogrešno utvrdio činjenično stanje. Tužitelj navodi da je tuženi rješavajući po žalbi ponuđača „Sejari“ d.o.o. Sarajevo, rješenjem broj: JN2-01-07-1-534-7/18 u cjelosti poništio navedeni postupak nabavke, iz razloga kako je to navedeno u rješenju, što ugovorni organ nije postupio u skladu sa članom 100 ZJN-a, citirajući navedeni član. Tužitelj smatra da u konkretnom slučaju, kako je već postojala žalba potencijalnog ponuđača „Transturist“ d.d. Tuzla koja je prosleđena tuženom i doneseno rješenje o obustavi postupka, tužitelj nije imao zakonske mogućnosti da postupi po navedenom članu. Dalje ističe da je tuženi pogrešno utvrdio činjenično stanje iz razloga što nije analizirao žalbe ponuđača „Sejari“ d.o.o. Sarajevo i „Transturist“ d.d. Tuzla jer bi nesporno utvrdio da su tekstovi žalbe 99% identični. Također ističe da tuženi nije uopšte uzeo u obzir tužiteljove navode iz obrazloženja da potencijalni ponuđač Transturist d.d. Tuzla privredni subjekat koji se prvenstveno nabavlja robu za funkcionisanje vlastite djelatnosti, da je iz kvalifikacionih uslova vidljivo da je jedan od uslova da privredni subjekat ima zaključene ugovore u minimalnoj vrijednosti od 300.000.00 KM i više u periodu od 3 godine, a koji su vezi sa predmetom nabavke. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da Sud donese presudu kojom se tužba uvažava u cjelosti i poništava osporeno rješenje, iz razloga što je doneseno suprotno ZJN i nije se vodilo računa o pravilima postupka, te da tuženom nadoknadi troškove upravnog spora.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH predložio je da se ista odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ KJKP „Gradski saobraćaj“ d.o.o. Sarajevo pokrenuo postupak javne nabavke roba putem pregovaračkog postupka uz objavljivanje obavještenja o nabavci „17 novih minibusa za javni gradski prevoz“- tenderska dokumentacija-prva,druga i treća faza i obavjest o javnoj nabavci, broj: 257-3-1-128-3-146/18 obavljena na portalu javnih nabavki dana 24.07.2018.godine. Nadalje vidljivo je da je ponuđač „Transturist“ d.d. Tuzla izjavio žalbu, koju je ugovorni organ zaključkom broj: 04/90 od 23.08.2018.godine odbacio kao neblagovremenu pozivajući se na odredbe člana 101. stav 1. tačka a) Zakona o javnim nabavkama. Nezadovoljan navedenim zaključkom, ponuđač „Transturist“ d.d. Tuzla izjavio je žalbu, koju je tuženi Ured za razmatranje žalbi osporenim rješenjem usvojio te poništio navedeni zaključak kao i tendersku dokumentaciju u navedenom postupku javne nabavke. Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tuženi na ovakav način postupio iz razloga što je utvrdio da ugovorni organ nije pravilno ocjenio blagovremenost podnesene žalbe, obzirom da se u konkretnom slučaju radilo o

žalbi na sadržaj tenderske dokumentacije, te se u tom slučaju trebao pozvati na odredbu člana 101. stav 1. tačka b) kojom je propisano da se žalba na sadržaj tenderske dokumentacije izjavljuje u roku od 10 dana od dana preduzimanja iste. Također tuženi konstatuje u obrazloženju osporenog rješenja u pogledu ostalih prigovora ponuđača Transturist d.d. Tuzla, da je pred njim vođen jedinstven postupak i da je rješenjem: JN2-01.07-1-534-7/18 od 28.09.2018 godine, zbog bitnih povreda postupka u cjelosti poništio navedeni postupak javne nabavke, te je iz tih razloga odlučio na isti način u dispozitivu ovoga rješenja. Konačno tužitelj - ugovornoj organ KJKP „Gradski saobraćaj“ d.o.o. Sarajevo, nezadovoljan konačnim rješenjem tužene pokrenuo je upravni spor.

Osporeno rješenje tuženog dovedeno je u sumnju stanjem u spisu.

Zakon o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14,) je poseban materijalno-pravni propis kojim se na uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanjem aktivne i pravična konkurencija među potencijalnim dobavljačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Međutim obavezan sadržaj rješenja koje se donosi u postupku po žalbi nije propisan Zakonom o javnim nabavkama, pa je Kancelarija za razmatranje žalbi u obavezi primijeniti odredbe Zakona o upravnom postupku BiH i to član 200. stav 2., kojim je propisano da obrazloženje rješenja mora sadržavati i, između ostalog, dokaze koje je nadležni organ proveo, kao i utvrđeno činjenično stanje na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na onakvo rješenje, kakvo je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako ovo vijeće primjećuje da je u izercu osporenog rješenja poništena i tenderska dokumentacija kao i obavijest javnoj nabavci broj: 257-3-1-128-3-146/18., osporeno rješenje po nalazu ovog vijeća, ne sadrži naprijed navedene razloge, koji su odlučni za donošenje odluke kakav je data u dispozitivu samog rješenja. Dakle tuženi propustio utvrditi u obrazloženju rješenja odlučnu činjenicu, na okolnost iz kojih razloga kako je to naveo u stavu jedan dispozitiva rješenja poništio tendersku dokumentaciju i obavijest o javnoj nabavci.

Iz obrazloženja osporenog akta ovo sudsko vijeće nije moglo utvrditi iz kojih razloga je tuženi organ poništio tendersku dokumentaciju i obavijest o javnoj nabavci broj: 257-3-1-128-3-146/18. Jedino obrazloženje dato u odnosu na navedu odluku dispozitivu rješenja, jeste da je vođen jedinstven postupak pred tuženim i da tuženi organ rješenjem broj: JN2-01-07-1-534-7/18 od 28.09.2018. godine zbog povrede pravila postupka u cjelosti poništio navedeni postupak javne nabavke. Imajući u vidu navedeno, ovom sudskom vijeću ostaje nejasno iz kojih razloga ukoliko je već vođen jedinstven postupak i odlučeno rješenjem, nije tim istim rješenjem odlučeno o spornom zaključku koji je predmet ovoga upravnog spora, odnosno zbog čega je tuženi u dispozitivu ovoga rješenja ponovo poništavao tendersku dokumentaciju i obavijest o javnoj nabavci ako je već jednom poništio.

Nadalje, zakonom o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 i 12/04) u članu 209. stav 1. propisano je da organ koji je donio rješenje, odnosno službena osoba koja je potpisala ili izdala rješenje, može u svako vrijeme ispraviti greške u imenima ili brojevima, pisanju ili računanju, kao i druge očigledne netačnosti u rješenju ili njegovim ovjerenim prepisima. Ispravka greške proizvodi pravni učinak od dana od koga proizvodi

pravni učinak rješenje koje se ispravlja. Dalje stavom 2. istog člana propisano je da se o ispravci se donosi poseban zaključak koji se prilaže izvorniku rješenja i čini njegov sastavni dio. Ovjeren prijepis zaključka dostavlja se i strankama kojima je dostavljeno rješenje. Zaključak potpisuje službena osoba koja je potpisala rješenje. Zaključak obavezno sadrži broj i datum rješenja koje se ispravlja. Također stavom 4, istog člana je propisano da nije dozvoljena posebna žalba na zaključak o ispravci rješenja koji je donio drugostepeni organ, s tim da nezadovoljna stranka može ovakav zaključak pobijati u upravnom sporu. Nadalje člana 19. Poslovnika o radu Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: URŽ-140/06 je propisano da se žalbeni postupak se provodi u skladu s odredbama ZJN-a i ovim Poslovnikom, dok se odredbe Zakona o upravnom postupku primjenjuju samo ako određena pitanja nisu regulirana ZJN-om i ovim Poslovnikom.

U skladu sa prethodno citiranom odredbom, a po ocjeni ovog sudskog vijeća pravilno je tuženi organ postupio kada je odbio kao neosnovan prigovor tužitelja da je tuženi prilikom donošenja osporenog rješenja izvršio povredu pravila postupka jer nije na ispravan način označio ugovorni organ, čime je po njegovom mišljenju onemogućio tuženog da blagovremeno pokrene upravni spor, kao i da samo rješenje ne sadrži osnovne elemente. Nesporno je da je tuženi prilikom donošenja rješenja pogrešno označio ugovorni organ, međutim iz spisa je vidljivo također da je tuženi dana 09.10.2018.godine, u skladu sa prethodno citiranim odredbama, donio zaključak kojim je ispravio navedenu grešku iz osporenog rješenja koji se smatra sastavim djelom navedenog rješenja. Nejasan je prigovor tužitelja da mu je navedenim postupanjem bilo onemogućeno pokretanje upravnog spora iz razloga što iz spisa predmetne stvari proizilazi da je tužitelju dana 11.10.2018. godine dostavljeno osporeno rješenje, a rok za podošenje tužbe se računa od dana dostavljanja.

Također iz osporenog rješenja je evidentno je da u upravnom postupku ključno pitanje koje je rješavano jeste da li je žalba ponuđača „Transturist“ d.d. Tuzla bila blagovremena, odnosno da li je zaključak tužitelja kojim je odbacio navedenu žalbu kao neblagovremenu zakonit. Naime, odredbom člana 101. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) propisani su rokovi za izjavljivanje žalbe, pa je između ostalog stavom 1. tačkom b) propisano da se žalba da tendersku dokumentaciju izjavljuje najkasnije 10 dana od dana preuzimanja tenderske dokumentacije. Kako iz podataka spisa i same žalbe ponuđača „Transturist“ d.d. Tuzla nesporno proizilazi da je izjavljena na tendersku dokumentaciju, po ocjenu ovog sudskog vijeća pravilan je zaključak tuženog da tužitelj nije pravilno ocijenio blagovremenost podnesene žalbe, obzirom da se radilo o žalbi na sadržaj tenderske dokumentacije, te su se trebali primjenjivati rokovi iz citiranog člana 101. stav 1. tačka b). Dakle, imajući u vidu izneseno prema ocijeni ovog vijeća tuženi organ, kao drugostepeni organ je u skladu sa osnovnim principima Zakona o javnim nabavkama, pravilno ispitao i utvrdio da ugovorni organ nije pravilno ispitao osnovanost žalbe ponuđača „Transturist“ d.d. Tuzla.

Imajući u vidu izneseno, ovo sudsko vijeće zaključuje da u okolnostima konkretnog slučaja, osporeno rješenje ne sadrži valjano obrazloženje, odnosno dispozitiv rješenja je kontradiktoran obrazloženju, zbog čega ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u odnosu na činjenično stanje i sljedstveno tome primjenu materijalnog prava, zbog čega je, konačno, valjalo osporeno rješenje poništiti i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje u smislu člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH i člana 200. i 233. ZUP-a.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po uputama Suda sadržanih u ovoj presudi i nakon pravilnog i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama, te pravilnom supsidijarnom primjenom relevantnih odredbi Zakona o upravnom postupku. Troškovi koji su nastali u upravnom sporu a koje je tužitelj potraživao u podnesenoj tužbi, sud je dodijelio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima. Dosuđeni troškovi se sastoje od takse na tužbu u iznosu od 100 KM.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

